

Recension av Hippson

Recensent: Anki Yngve (Hippson.se)

Horsemanship från grunden var ursprungligen en redaktionell artikelserie i en svensk hästtidning. Nu har materialet bearbetats, utvidgats och blivit en bok med samma namn, författad av NH-instruktören Sven Forsström och med bilder av Inger Lantz Forsström. Vi har tidigare recenserat Svens båda böcker [Tala hästarnas språk](#) och [Ridning och rädsla](#).

Boken består av en rad övningar som ska förbättra kommunikationen och relationen med hästen. Sven har bland annat kategoriserat dessa som vänlighetsövningar, ledarskapsövningar, toleransträning, uppsuttet ledarskap och arbete i rundcorral. Vänlighetsövningarna kan till exempel handla om att vänja hästen vid beröring, i ledarskapsövningarna ingår att kunna leda eller flytta hästen dit man vill, och toleransträningen vänjer flyktjuret hästen vid händelser som annars kan vara skrämmande.

Även uppsuttet måste vi kunna flytta hästen för lätta hjälper och kunna kontrollera tempot. Sven visar på ett pedagogiskt sätt hur han flyttar med NH-övningarna upp i sadeln. Han arbetar även hästarna i en rundcorral, på det sätt vi är lite mer vara vid att se horsemanship-tränare.

Övningarna i boken är basala, konkreta och användbara. Att kunna få hästen att sänka huvudet på kommando underlättar exempelvis träningsövning, och är dessutom ett verktyg för att lugna hästen. Framför allt gillar jag att Sven kopplat ihop markövningarna med ridningen, och att han betonar att en övning inte automatiskt funkar från hästryggen bara för att det går bra när du leder hästen. Du måste vara lika konsekvent när du rider med att lära din häst att flytta framdelen, flytta bakdelen, rygga och så vidare.

Något Sven betonar är vikten av ömsesidig uppmärksamhet. Han bestraffar aldrig hästen, men kan ibland kräva dess uppmärksamhet genom att rygga den. Minst lika viktigt är att människan är uppmärksam tillbaka och därmed respekterar hästen. Om vi själva pratar i mobilen samtidigt som vi hanterar en häst kan vi aldrig kräva att den ska fokusera på oss.

En annan hörnsten för Sven är att han tror på tryck och eftergift som träningsmetod, han handmatar med andra ord aldrig hästen som beröm.

Boken är intressant och handfast, även om den innehåller en del upprepningar - inte minst i bildtexterna. Den är fri från de i genren så vanliga western-markörerna, något jag tror gör den lättare att ta till sig för personer som sysslar med andra grenar. Sven bär varken hatt eller cowboyboots, och på bilderna finns alla möjliga sorters hästar. Halvblod, PRE, islänningar, kallblod, ponnyer... Hästar är hästar, övningarna fungerar oavsett inriktning eller ras.